

РЕШЕНИЕ

№ 3181

гр. София, 19.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 21.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **8508** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 21815 от 08.12.2009 г. по описа на Административен съд – С. град и вх. 07-00/322 от 09.11.2009 г. по описа на Столична община, подадена от “И. Д.” О., ЕИК по БУЛСТАТ *, представлявано от Франк О’Махони със седалище и адрес на управление гр. С., ул. В Априлов № 15, . 2 и с адрес за кореспонденция гр. С., ул. Хан А № 54, офис 7 чрез адвокат С. Р. срещу Акт № РД – 22 – 39 от 15.10.2009 г. за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци.

В жалбата се излагат доводи, че обжалваният административен акт е неправилен и незаконосъобразен, постановен в противоречие с целта на закона и с материално правните и процесуални норми, поради което се моли да се отмени. Твърди се, че такса смет се дължи единствено ако е извършена съответната услуга, което е залегнало в чл. 62 от Закона за местните данъци и такси. По тези съображения се излагат доводи, че услугата не е извършвана и в допълнение се твърди, че имотът е бил незаконно използван за сметище от камиони на строителни фирми, за което обстоятелство своевременно е сигнализирано с цитиране на регистрационните номера на превозните средства. На следващо място се излагат доводи, че имота по настоящем е предоставен за ползване от друга фирма, която е сключила договор за сметосъбиране с частна компания, за

което ДПАМДТ, район "И." е уведомен и са представени доказателства. По изложените съображения се моли да се отмени обжалвания административен акт.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован се представлява от А.. М с пълномощно по делото, поддържа жалбата. Депозира писмено становище по същество на спора и претендира сторените съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – К. на Столична община, редовно призован, се представлява от А.. П, който оспорва жалбата. Предлага да се остави без уважение къщата като неоснователна и недоказана, поради което да се несъобразен.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С декларация по чл. 17, ал.1 от ЗМДТ вх. № 1409-0129/19.05.2009 г. е деклариран нежилищен имот: земя и сгради, находящ се в гр. С., р-н "И.", ул. "Поручик Н Б" № 5, представляващ поземлен имот № 826, УПИ IV, кв.3 по плана на гр. С., местност "Индустриална зона "Гара И. II част" - НПЗ "И.-север", целият с площ - 83 233 кв.м. съгласно АДС № 1278/07.06.1991 г. и Акт за частна държавна собственост № 00157/17.02.1997 г. с площ от 79 268.00 кв.м. по скица № 684/08.12.2005 г. издадена от СО-Район "И.". За същия е открита данъчна партида № М 1409129 от 19.05.2009 г. с декларирана отчетната стойност общо в размер на 9 509 964.03 лв., собственост на настоящия жалбоподател. Същият е придобил имота въз основа на Постановление за възлагане на недвижим имот вх. № 32322/11.05.2006 г., влязло в сила на 19.05.2006 г., на основание чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ и като такъв е длъжен да заплаща такса битови отпадъци за предоставените от Столична община услуги от дейности, определени в чл. 62 на ЗМДТ.

На базата на така подадената декларация, К. на Столична община е приел, че на основание чл. 64, ал.1 от ЗМДТ, жалбоподателят е длъжен да заплаща такса за битови отпадъци (ТБО) за предоставените от Столична община за услуги от дейности, определени в чл. 62 от ЗМДТ. С обжалвания акт на дружеството – жалбоподател са определени задължения за 2006 г. за ТБО в размер на 66569,75 лева, за 2007 г. – 114119,578 лева, за 2008 г. – 114119,57 лева или задължения в размер на 294808,89 лева и съответните лихви по години 2006 г. – 28071,64 лева, 2007 г. – 34938,03 лева, 2008 г. – 17311,68 лева или в общ размер от 80321,35 лева. Общият размер на определеното задължение на „И. Д.” О. с оспорения административен акт е 375 130,24 лева.

За да определи така описаният размер на публичното общинско вземане от местна такса за битови отпадъци за 2006 г., ответникът е приел, че имотът на "И. Д." О. съгласно Заповед № РД-09-1791/28.10.2005 г. на К. на Столична община, попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци. Изрично е посочено, че не е подавана декларация по чл.11, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на

услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО) или Наредбата, от жалбоподателя за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. В тази връзка е посочено, че няма издадена Заповед на К. на Столична община за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, на основание чл. 11Б, ал. 1 от НОАМТЦУПСО. По тези съображения е посочено, че съгласно Решение № 34 от 30.01.2006 г. на СОС, с което е определен размер от 12 промила върху отчетната стойност на недвижимия имот на дружеството и включва заплащането на услугите, определени в чл. 62, ал.1 от ЗМДТ, което се разпределя за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци на 4,5 промила, за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения – 3,5 промила и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 4 промила.

За следващата 2007 г. е определено публичното задължение на базата на Заповед № РД-09-1108/30.10.2006 г. на К. на СО за нежилищни имоти на територията на район "И.", ул. Поручик Н Б № 5, имотът на жалбоподателя е в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци. За тази година не е подадена декларация от дружеството на основание чл. 23, ал.1 от НОАМТЦУПСО и няма издадена заповед на К. на СО по реда на чл. 24, ал.1 от Наредбата. Въз основа на тези факти и Решение № 34 от 25.01.2007 г. на СОС размерът на ТБО се определя на 12 промила върху отчетната стойност на имота и включва заплащането на сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в размер на 4,2 промила, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 4,9 промила и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 3 промила.

За последната процесна година – 2008 г. със Заповед № РД – 09-2297/29.10.2007 г. на К. на СО е предвидено, че имотът на дружеството – жалбоподател попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. Отбелязано е, че не е подавана декларация по чл. 23, ал.1 от НОАМТЦУПСО. По тези съображения и на основание Решение № 87/28.02.2008 г. на СОС размерът на ТБО за нежилищни имоти на предприятия на територията на район Кремиковци е посочено, че се определя в размера на 12 промила върху отчетната стойност на имота за следните услуги: за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци – 4,2 промила, за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 4 промила, за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 3,8 промила.

Обжалваният административен акт е издаден въз основа на Доклад за извършена проверка № 5 от 06.10.2009 г. на извършилите проверката от В В И на длъжност началник отдел "Местни данъци и такси – И." и Галя Пламенова Георгиева - Маринова на длъжност старши инспектор в същата служба при Дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" (Д"П."), отдел МДТ"И." при Столична община. Същите са определени за такива със Заповед № РД 02–09 - 1300 от 18.09.2009 г. на Вр. И. Д. кмет на СО М. Г.

В хода на съдебното производство са представени и приети следните писмени

документи за доказателства по делото - Споразумение от 18.12.2006 г. между "Балканкар холдинг" ЕАД (н), представлявано от синдика и "И. Д." О., с което се договарят за въвеждане във владение на 30.04.2007 г. на жалбоподателя в процесния недвижим имот; Договор за обслужване на контейнери за битови отпадъци от 01.05.2009 г. между "Бала" О. и "Евро импекс" О., неотносим към предмета на делото, тъй като касае период извън посочения в оспорения административен акт. Писмени документи, от които е видно, че от датата на придобиване на недвижимия имот, същия е ползват от "Балканкар Холдинг" ЕАД(н).

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената решения съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издаден от компетентен орган – ВРИД Кмет на Столична община – М Г.

Процесната ТБО е определена на основание чл. 62. (Доп. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) от ЗМДТ, който предвижда, че таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 в годишен размер за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване с решение на общинския съвет. Законът в ал. 2 на чл. 63 (Изм. - ДВ, бр. 153 от 1998 г.) изисква границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 в съответния район, както и честотата на сметоизвозване да се определят със заповед на К. на общината и да се обявяват публично до 30 октомври на предходната година.

Безспорно е, че столичния общинския съвет е изпълнил задълженията си по чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ и е приел решения, с които да се определи таксата за битови отпадъци за процесните 2006 г., 2007г. и 2008 г, но това е станало в разрез с изискването на чл. 66, ал.3 от ЗМДТ. По силата на чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност включваща необходимите разходи за това. Липсата на такова решение не е основание да не са изпълнява закона. Изрично законодателят в разпоредбата на чл. 66, ал. 3 от ЗМДТ е постановил при липсата на такова решение за текущата година таксата за битови отпадъци да се събира на база действащия размер към 31 декември на предходната година. Законът в разпоредбата си категорично е вменил ясно регламентирани изисквания към органите на местната власт и самоуправление и

това допуснато нарушение при приемане на Решение № 34 от 30.01.2006 г. на СОС, Решение № 34 от 25.01.2007 г. на СОС и Решение № 87/28.02.2008 г. на СОС, вместо в предходните 2005 г., 2006 г. и 2007 г.. Факт, който е довел до неправилно определяне начина на изчисляване на дължимото от дружеството публично общинско задължение. Този извод се обосновава от обстоятелството, че административният орган е следвало да определи ТБО с оглед разписанията действали за 2005 г. По тези съображения оспорената заповед следва да бъде отменена в частта ѝ за 2006 г., 2007 г. и 2008 г. като постановена при нарушаване на материалния закон.

По отношение на направените от жалбоподателя възражения, че той не е съответното задължено лице, същите са неоснователни по следните съображения. Безспорно е, че така наречената "гола собственост" е налице тогава, когато имотът е обременен с ограничено вещно право на ползване. Понятието "ползване" се разглежда в неговия в облигационен и във вещно правен смисъл. В конкретния случай става дума за "ползване" в облигационен смисъл, тъй като същото се основава на приложените по делото споразумение от 18.12.2006 год. и от 23.01.2007 год. и става дума за обикновено право на ползване. Тук следва да се посочи, че вещното право на ползване на е самостоятелна правна фигура, свързана с събирането на плодовете от съответния имот, но наред с правата, които се черпят от него, ползвателят има и съответните задължения. Тези задължения се свързват с предприемане на действия както с поемането на публично правни задължения, свързани с имота, така и с такива по неговата поддръжка и запазване. По тези съображения позоваването на жалбоподателя на разпоредбите на ЗС и ЗМДТ е неоснователно, тъй като тези нормативни актове регламентират обществените отношения относно правото на ползване в неговия вещно правен смисъл. Съгласно чл. 55 ЗС вещните права върху чужда вещ, каквото безспорно е правото на ползване, се придобиват или учредяват с правна сделка, която по своята форма е нотариален акт между правните субекти, а по отношение на имот общинска или държавна собственост по реда, предвиден в Закона за общинската собственост, респ. Закона за държавната собственост.

На следващо място изрично следва да се посочи, че по делото липсват доказателства в конкретния случай по отношение на процесния имот да е учредено ограничено вещно право на ползване по предвидения в закона ред, както и че такова обстоятелство не се твърди от жалбоподателя. От друга страна следва да се има предвид, че при употребяване на термина "право на ползване" в ЗМДТ се има предвид именно "правото на ползване" във вещноправен смисъл. Това следва и от нормата на чл. 11 ал.3 ЗМДТ, съгласно, която при учредено вещно право на ползване данъчно задължено лице е ползвателят. По така изложените съображения и тъй като в конкретния случай право на ползване не е учредено, на основание чл. 11 ал. 1 ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на недвижимия имот, т.е. жалбоподателят.

В конкретния случай и с оглед предмета на публичното вземане е приложима

разпоредбата на чл. 64, ал. 1, на която се позовава ответникът по делото и в редакцията отнасяща се до ревизирия период. Тази разпоредба определя кръга на задължените лица по отношението на заплащането на таксата за битови отпадъци, а именно собственика на имота, а при учредено право на ползване - от ползвателя. Следователно жалбоподателят дължи таксата като собственик, поради липсата на доказано от негова страна на учредено от него вещно право на ползване по съответния ред.

Що се касае за другото направено възражение, че не се дължи такса в случаите, когато услугата не е предоставена, законът в чл. 71, т. 1, т. 2 и т. 3 изрично посочва, че това изключение се прилага за: сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината; за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината и за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. Наведените възражения от дружеството по делото в тази връзка останаха недоказани, а представените писмени доказателства за сключен договор за сметоизвозване с частна фирма са ирелевантни по делото, тъй като касят период следващ ревизирия с обжалвания административен акт.

По тези съображения следва изцяло да се отмени Акт № РД – 22-39 от 15.10.2009 г., издаден от ВРИД К. на Столична община за периода 2006 г., 2007 г. и 2008 г. като постановен при съществено нарушаване на материалния закон. С оглед направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане сторените съдебно – деловодни разноси по делото и след като съобрази нормата на чл. 7, ал.2, т.4 във връзка чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на жалбоподателя сумата от 6050 лева, представляващи заплатен адвокатски хонорар и внесена държавна такса в размер на 50 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЯНА изцяло Акт № РД – 22 – 39 от 15.10.2009 г. на ВРИД К. на Столична община, с който на “И. Д.” О. е установено публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци за 2006 г., 2007 г и 2008 г. .

ОСЪЖДА К. на Столична община, гр. С., ул. М. № 33 да заплати от бюджета на Столична община, сторените от жалбоподателя “И. Д.” О., ЕИК по БУЛСТАТ *, представлявано от Франк О’Махони със седалище и адрес на управление гр. С., ул. В Априлов № 15, . 2 и с адрес за кореспонденция гр. С., ул. Хан А № 54, офис 7 чрез адвокат С. Р., сторените съдебно – деловодни разноси в размер на 6 050 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: